

היינץ כרוך ז"ל - קווים לדמותו

גדעון פרלמן - שמאי מקרקעין

ביום יב' באדר התשנ"ח - (10.3.98) - הלך לעולמו חברנו הוותיק היינץ כרוך ז"ל, אדם שכל מי שזכה להכירו למד מיד להוקירו, לכבדו ולאהבו.

כרוך נולד בברסלאו - גרמניה ביום 10.2.1910 בהיותו בן 25, עם סיום לימודי המשפטים, עלה לארץ ביום 8.4.1935 יחד עם אשתו מיה - ת.ב.ל.א.

במסגרת חיפוש עבודה הוצע לו ללמוד מדידות במסגרת עבודה במשרד מדידות ואמנם ביום 1.8.35 החל לעבוד כמתלמד, ללא שכר, במשרד המדידות "לויין - רמברג" והשתלב בעבודה יחד עם חברנו הוותיק יוסף מרגולין. חריצותו של כרוך, יחסי האנוש הטובים שלו וידיעותיו במתמטיקה סייעו לו בלימוד מהיר של המקצוע, לאחר תקופה קצרה של חודשים מספר הפך לעובד מן המניין וכבר בשנת 1936 הפך להיות ראש קבוצה. את רשיון המודד קיבל בשנת 1937 ובשנת 1938 השתתף בעבודות החלוקה הגדולות של מזרח וצפון ת"א. בסוף שנת 1938 הצטרף לאיחוד המודדים שהוקם אז ואז גם החל את קשריו הראשוניים עם חב' רסקו.

בשנת 1941 הצטרף לאחים יוסף ובוועז מרגולין אשר ניהלו וביצעו עבור קבלן סורי עבודות ביצורים, כבישים, בתי חולים תת קרקעיים וכד' בסוריה.

בשנת 1942 שימש כמודד הראשי לנציב המים בממשלת המנדט.

משנת 1945 ועד 1948 בצע עבודות מדידה עבור הסוכנות היהודית ועבור ההגנה. בקיץ 1948 נתארגנה במסגרת צה"ל יחידת המיפוי / ש.מ.צ. (שירות מפות וצילומים). היחידה ביצעה מדידות באיזור; בית ליד (מושב נורדיה כיום), בצפת ובגבול הלבנון (מערבית למנרה) ובדרום הנגב (במשולש; איבים - צאלים - גבולות).

כרוך השתחרר בשנת 1949 והמשיך לעבוד במסגרת איחוד המודדים. בהיותו צלם חובב, ליווה כרוך את כל דרכו זו בצילומים רבים, חלקם יחודיים. לאחרונה התכוון לעסוק במיזם וקיטלוג הצילומים הנ"ל בסיוע ארכיון צה"ל, אולם לצערנו לא זכה לבצע עבודה זו. בשנת 1958 החל לעבוד במסגרת השמאי הממשלתי בהדרכת מכס זרניצקי ובשנת 1960 קיבל את רשיונו כשמאי מקרקעין (רשיון מס' 25).

בשנת 1961 עבר לעבוד בחברת רסקו כמנהל מחלקת המקרקעין. החל משנת 1973 עבד כשמאי עצמאי ובמסגרת זו עסק במספר פרויקטים יחודיים וביניהם; שמאי חוקר לעניין הפקעת קרקעות בירושלים, יועץ לשמאי הממשלתי, בורר בין הממשלה לחברת אשדוד ועוד. כמעט לכל אורך דרכו המקצועית היה שותף פעיל בחיי האגודה, הן כחבר ועד והן כחבר מועצה, הן כיו"ר הלשכה, הן כיו"ר בית דין כבוד והן כחבר ויו"ר בוועדות משנה רבות. על תרומתו זו זכה לתואר "יקיר הלשכה".

הוא היה בין מניחי היסוד למקצוע השמאות ותרומתו לקידום המקצוע והכנסתו למסגרת אקדמית היתה משמעותית ביותר.

יושרו האישי והמקצועי היו לסמל ומשל שאין עליהם עוררין ותמיד היה ברור ולכולם כי כל קביעותיו ופסיקותיו היו נקיות ולו מהחשש הקל שבקלים למשוא פנים או לשיקולים זרים. כרוך הצליח לעורר אמון מלא ומיידי בכל מי שנפגש איתו, ותיק כצעיר, ושימש פעמים רבות כ"בית הדין העליון לערעורים".

בכרוך נתקבצו חלק גדול מהתכונות אותן היה אדם מאחל לו ולמקורביו; יושר, הגינות, כבוד לזולת, ידע מעמיק, מחשבה סדורה, זכרון פנטסטי לפרטים ועובדות, יכולת סיפור, סבלנות, דייקנות ואיש משפחה למופת.

בכרוך נתקיימו פסוקי הילל הזקן "מה ששנא עליך לא תעשה לחברך" ו"אהבת לרעך כמוך". הסתלקותו של כרוך מסמלת את ירידתו מהבמה של דור המייסדים שלא רבים כמוהם ניתן למצוא היום. החלל שהשאיר כרוך יעטוף את כולנו - מוקיריו חבריו ובמיוחד, כמובן, בני משפחתו; אשתו מיה, ילדיו אורי ואילנה נכדיו וניניו שהיו מקור אושרו, שמחתו ובעת האחרונה גם נחמתו.

כרוך לא היה "ירא שמיים" כמובן ההילכתי של המילה, אולם "עשה את הטוב בעיני ה'" כמובן המעשי של הביטוי. **יהי זכרו ברוך.**